

ತಮಿಳಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಿಂದ ತಮಿಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆ, ಕವನಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಕೆ. ನಲ್ಲಿತಂಬಿ ಮೈಸೂರಿನವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿ. ಲಂಕೇಶ್‌ರ ‘ನೀಲು’ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ‘ವೋಟುವಿರಿಯುವೋ ಸತ್ತಮ್ವ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಯಾಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚನ ಅನಂತ್ರ. ವೆರುಮಾಳ್ ಮರುಗನ್, ಸುಂದರ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇರುವ ಅಪ್ಪುಚಾರಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಸ್ವತನವು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಒದುಗರ ಮುಂದಿದ್ದುತ್ತವೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಹೇಳುಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು ಯಾವ ಬಾಹ್ಯಲಂಕಾರಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕ್ಷಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಸದೆ, ಸಹಜವಾದ ನಿಜ ಬದುಕಿನ್ನು ದೃಶ್ಯವಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗಮನಸೇರಿಯುತ್ತದೆ.

‘ದಲೀತ ಬದುಕು, ದಲೀತ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ನವ್ಯ, ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದ, ರಚನಾತ್ಮಕತೆ, ಆಧುನಿಕೋಳ್ಳಿರವಾದ ಮುಂತಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೇ, ತತ್ವಗಳೇ ಅಲ್ಲ; ದಲೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಕಥೆ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶಿಸ್ತ ಪದ್ಧತಿ, ಇತಿಹಾಸ, ಭಾಷೆ, ಸಂಭಿತ, ಗುರುತು’ ಎಂದು ದಲೀತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಮ್ಮೆಯಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಮ್ಮೆಯಂ, ‘ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ, ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದ ಉರು, ಆ ಉರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು, ಅವರ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ, ಆ ಉರಿಗೆ ಇರುವ ಕಾನೂನು, ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಕುಮಾರು, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ನಿರ್ಯಾಮಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಇವೇ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಲೋಕ. ಆ ಲೋಕದಿಂದಲೇ ಅರೋಗ್ಯ, ಧನಭಾಗ್ಯ, ಸೇಡಲ್ ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ನನ್ನ ಮೆದಳಿನಿಂದ ರೂಪ್ಗೊಂಡವರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಬದುಕಿನಿಂದ ದಾರ ಅಗಲಿರುವುದೋ, ಅನ್ಯವಾಗಿರುವುದೋ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ

ಮಾತುಗಳು, ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಬದುಕು ಎರಡರ ಮಿಸ್ತ್ರಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವತ್ತಿವೆ.

‘ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಗುರುತು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ದಲೀತ ಲೆಖಕರ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ, ದಲೀತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದು ಸ್ವಿಷ್ಟಿಸುವುದು. ಅದರ ಹಿರಿಮೆಗರಿಮೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಿಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೊದರೆ, ಅರೆರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಭಾರತೀಯ-ತಮಿಳು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಲೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವೇ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇಮ್ಮೆಯಂ.

ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಗೌರವ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ. ಆ ಸಾಲಿಗೆ 2022ರ ಸಾಲಿನ ‘ಕುವೆಂಪು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ’ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ದಲೀತರ ಬದುಕಿನ ನೋವು ನಲಿವಾಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಸಂವೇದನಾತೀಲ ಬರಹಗಾರನಿಗೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹೋನ್ವತ್ತ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ (ಕನ್ನಡತರ ಭಾರತೀಯ ಲೆಖಕರಿಗೆ ‘ರಾಷ್ಟ್ರಕೆ ಕುವೆಂಪು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಕುಪ್ಪು’ ನೀಡುವ ‘ಕುವೆಂಪು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ’) ದೊರೆತಿರುವುದು ಎರಡು ಸೋದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಣ ಅಪ್ಪಾವರ ಅನುಸಂಧಾನದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ ‘ಕುವೆಂಪು ಪ್ರಶ್ನೆ’ ತಮಿಳರಿಗೆ ಬಹಲ ಹೆಮೆಯ್ಯಿ ಸಂಗತಿ. ಒಬ್ಬ ತಮಿಳು ಲೆಖಕನನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮಣಿಸ್ಟನಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸುವುದು ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸೌಹಾದರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದರೆ. ●